

Artikkel ilmub sarjas «PRIA 20 aastat», mis tutvustab Eesti põllumeestele väga olulise toetusorganisatsiooni igapäevast tööd, seal töötavaid inimesi ja PRIA toetuste väljaandmise süsteemi.

PRIA inimeste üheksa ametit

Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Ametis (PRIA) töötab üle 300 inimese, kelle igapäevane töö ja eesmärk on toetada Eesti maaelu arengut. Tugeva organisatsiooni taga seisavad sõbralikud, andekad ja mitmekülgsed kolleegid, kes toetavad üksteist nii tööil kui ka vabal ajal, käies laulmas, nautides üksteise tehtud küpsetisi ning elades kaasa töökaaslaste hobidele.

Enne ja pärast. Joonase restaureeritud riidekirst

Mees nagu ansambel – restaureerib mööblit, koob kaltsuvaipu ja naudib mälumängu

Kanepist pärit Tartu ülikooli geograafia eriala lõpetanud **Joonas Leib** kandideeris 2008. aastal PRIA-sse otse-toetuste osakonda menetlus-büroosse peaspetsialisti ko-hale. Jaanipäeva paiku täitub tal PRIA-s juba 12. töösün-nipäev. Joonase töö on kesk-konnasõbraliku majandami-se toetuse menetlemine ja kõrvalharuna koordineerib ta suhtlust SA Erametsakesku-sega Natura 2000 metsatoe-tuse osas.

«PRIA-s on mulle läbi aja meeldinud stabiilsus ning kindlasti on väga olulisel ko-hal ka nii meie büroos, kuid eriti meie väikeses valdkon-nas valitsev positiivne mee-leolu ning üksteisega hea läbisaamine. Ilma selleta ei tuleks kusagil tööst suurt mi-dagi välja» ütleb Joonas, kes töö kõrvalt armastab tegeleda paljude põnevate hobidega.

Tema kõige suurema ma-teriaalse jalajäljega hobi on vana mööbli restaureerimine. «See algas 2011. aastal, kui ostsin uue ultramoodsa riidekummuti. Maksis palju, kuid paari kuuga kõik logises ja põrand oli sahtlite laag-ritükke täis. Siis soetasin Pärnust talukummuti, mis oli tollase jaanuaritormi ajal ringi ujunud kuuris, kuid ikka ühes tükis. Lihv, peits ja vaha, ning tulemus sai imeline! Siis tulid riidekirstud, riidekapid ning muu kraam.» räägib mees.

Eisialgu sai tööd tehtud nä-dalavahetusel Kanepi kooli tööõpetuse klassis, kuid eel-mine aasta sai endal ka ko-dus vastav ruum valmis.

elada kümme aastat. Eelmi-sel aastal kahjuks tappis re-bane seitse kana ja kuke, siis oli küll tunne, et lõpetaks ära. Aga õnneks läks see üle.»

Vahelduva eduga tegeleb Joonas mälumänguga. Mõni aasta tagasi võitis ta end kok-ku ja registreerus Kuldvillaku testimisele. Seal sai edukalt läbi ning kutsuti saatesse. «Närv oli väga suur, kuid esi-mese saate võitsin ära. Lin-distused olid järjest ja teise saatesse enam vaimujõudu ei jätkunud, kuid kogemus oli vägev! Mälumängurile on tähtis palju lugeda ja end iga-päevauudistega kursis hoida. Pean end väga uudishimuli-kuks inimeseks. See hobi on tegelikult kõige lihtsam, sest ei pea ennast eriti liigutama, sest infot tuleb tänapäeval uk-sest ja aknast liigagi palju. Tu-leb vaid filter vahele panna!»

Lisaks leiab Joonase sa-geli ahju eest. Ta ise arvab küll, et küpsetamistemaatika on veidi ülepaistatud, kuigi see mõjutab töökaaslasi nii heas kui ka halvast kõige roh-kem. «Vahel on lihtsalt nii, et pühapäeva pärastlõunal midagi pole teha. Siis tulebki teha mingeid lihtsaid küp-setisi ning saab mainet töö-kaaslaste hulgas tõsta. Nagu näha, on see õnnestunud! Nipp on aga, et tooted tuleb võimalikult hermeetiliselt pa-kendada. Kuna elan Tartust ligi 50 km kaugusel ning käin tööl liinibussiga, on hommikul äärmiselt ebaviisakas teiste reisijate suhtes siseneda bus-si halvasti pakendatud kanee-lisaiadega.»

Õmblemishobini laste vajaduste kaudu

Põlvamaa regioonide osakon-na peainspektor **Maarja Vigel** armastab õmmelda ning jõu-dus selleni tänu lastele. «Mu kaks poissi ei viitsinud kuidagi lasteaias sukkpükse jalga panna. Asusin otsima võima-lusi, kuidas laste elu lihtsa-maks muuta. Alguses ostsin retuuse, aga kui hakkasid ilmuma lasteriiete lõikeleh-tedegaga ajakirjad, sain lõiked. Alguses kasutasin kangana meeste suuri T-särke, hiljem hakkasin ostma korralikke ve-nivaid kangaid. Nii harjutasin oma laste peal. Kõigepealt retuuseid, siis särgid, mütsid... Õmblemiskursustele Tartu rahvaulikooli jõudsin alles aasta tagasi, eelnevalt olin õppinud ema kõrvalt ja põhi-koolis.»

ka kannatlikkust ja tähelepa-nelikkust, et soovitud tulemus saavutada.»

Kõige keerulisem on ol-nud Maarja sõnul õmmelda kahtepidi kantavat lukuga pusa. «Tuli arvestada suuru-se ja poja arvamusega ma-terjalide osas. Ikka tahad ju oma lapsele kõige paremat tulemust. Üks põnev projekt oli veel ühele tuttavale rattu-rile, kes soovis kaelusmütsi, mida oleks hea kiivri alla ma-hutada.»

Lisaks on Maarja nõrkus

rahvatants. Ta tantsib sega-rahvatantsurühmas Põlva Päntajalad ning on tegele-nud sellega üle kümne aasta. PRIA-s on ta töötanud kaks aastat, tööülesannete hulka kuulub taotlejatega suht-lemine, pindalatoetuste ja loomatoetuste esitamise ju-hendamine e-PRIA-s. Suvisel kontrolliajal viib ta läbi koha-pealseid kontrolle, mille käi-gus mõõdab põldude pindala ja nõuetele vastavust. «Mulle meeldib töö vaheldusrikkus. Alati leidub põnevaid kohti, toredaid taotlejaid. Vahel nal-jakaid seiklusi, näiteks kohtu-mised metsloomadega. Töö põldudel annab piisavalt liiku-mist, et end heas vormis hoi-da. Kiidan kolleege, sest meil on suurepärase seltskond, võib isegi öelda, et sõprus-kond! Olen küll loonud oma õmblemistööde tellimuste täitmiseks ettevõtte OÜ Lo-relay, aga päevad läbi õmmel-da ei jaks. Vajan vaheldust ja liikumist, seda pakub praegu mulle PRIA töö.»

Maarja õmmeldud vahvad lasteriided

PRIA parim küpsetaja

Küpsetushuviline **Kairi Kork** töötab siseauditi osakonnas siseauditiitorina. «Kaheksa aasta jooksul, mis ma PRIA-s tööil olen, on minu tööelu ol-nud väga vaheldusrikas. Ena-masti arvatakse, et auditee-rimine on igav ja kujutatakse ette, et istud pimedas toas üksi laua taga, kahel pool suured paberihunnikud. Tegelikult annab see võimaluse õppida alati uusi asju, mida sa varem ei teadnud, töötada põ-nevate ja erinevate valdkon-dade inimestega ning sattuda erinevatesse kohtadesse.»

Küpsetamine, retseptide proovimine ja erinevate mai-tsete sobitamine on Kairile ala-ti meeldinud. «Ise ma suur ma-

gusasõber ei ole, vaid meeldib rohkem uusi maitseid proovi-da. Mul on väga hea meel, kui saan teistele oma küpsetisi

PRIA laulukooril täitub juba 13. tegevusaasta

16 aastat PRIAs töötanud **Kadri Koel** leiab, et PRIA or-ganisatsioonikultuur on väga arengu- ja inimesekeske. «Olen siin kasvanud ja are-nenud paremaks ning targe-maks, kunagi ei ole igav ja kordagi ei ole tekkinud muret, et rutiin ruineeriks. Meeldib, et inimesi usaldatakse, kehtib eeldus, et inime ne teeb pari-ma, mis tekitab tunde, et ta hadki anda parimat. Aja jook-sul on muutunud olulisemaks töö- ja pereelu ühildamine ja ka siin on PRIA töökorrald-us väga toetav. Loomulikult inimesed, kes siin töötava! Aastate jooksul oleme üsna lähedaseks kasvanud, nagu teine perekond.» räägib eelar-ve- ja analüüsiosakonna juht ning PRIA laulukoori liige.

PRIA koor Solanum käib koos juba alates 2007. aas-tast. «Algne eesmärk oli suure väljakutsena osaleda 2009. aasta üldlaulupeol. Uuriti, kui palju oleks huvilisi ja kas saame üldse vajaliku arvu inimesi kokku. Sel hetkel mõtlesingi, et see on midagi toredat!» meenutab Kadri, kes on käinud mudilas- ja laste-kooris ning muusikakoolis, kuid pärast kooliaega polnud enam laulmisega tegeleenud. «Meiega liitusid ka inimesed, kel varem kokkupuuteid koo-rilauluga ei olnud. Nendele oli see elu võimalus, mille eest nad olid väga tänulikud. Tä-

naseks oleme kooriga käinud juba kolmel üldlaulupeol ning lisaks igal aastal mõnel väi-ksemal laulupeol.»

Hobikoori nimekirjas on liikmeid 20 kanti, üldlaulupeo aastal rohkem ja vahepeal vä-hem. Kõige kitsam on mees-häältega, sest nad kipuvad olema tagasihoidlikumad ja väikses kooris ei ole lihtne laulda. Kõiki nelja meest hoi-takse väga. «Lisaks on meil üks välismaalasest imeline te-nor – Wales'ist pärit mees, kes eesti keelt ei räägi, aga laulab jumalikult. Tema küll iga päev koori tegemistes ei osale, lii-tub pigem üldlaulupeo aastal ja teeb kaasa laulupeole kvali-fitseerumise.» jutustab Kadri. PRIA-väliseid inimesi on veel, näiteks endised töötajad ning teised Maaeluministeriumi allasutuste inimesed.

Kui tööil kipub olema nii, et iga päev suhtled kindla ringi inimestega, siis kooris on Kadri sõnul hoopis teine

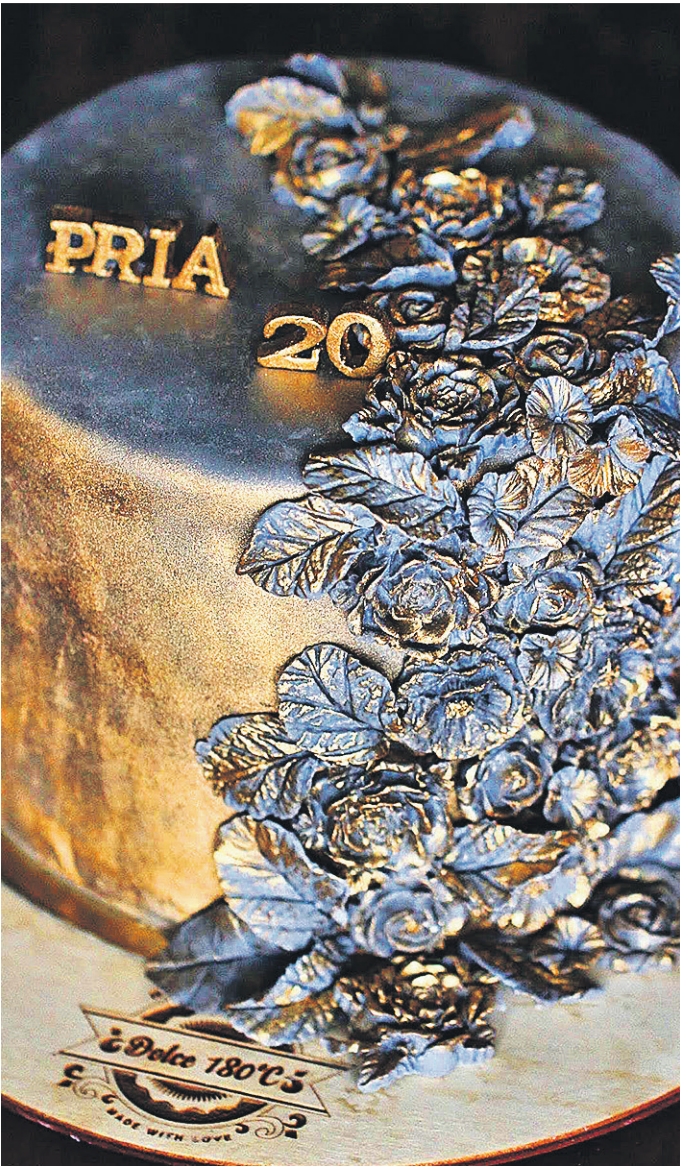

pakkuda. Sattusin juhuslikult ühepäevasele kooolitusele, kus õpetati kreemi pritstehnikat. Alguses katsetasin kodus, kuid peagi sai hobist sõprade ja tuttavate toetuse ning mo-tiveerimise tõttu ettevõtlus Dolce 180C. Aastate jooksul olen teinud sünnipäevavort-e, pulma magusalaudu ning muidu toredaid koogikesi. Ma ei ole kunagi võtnud seda kui tööd, vaid pigem hobi.»

Kairi teine kirg on joonis-tamine, disain ja fotograafia. Tema kooke nähes imesta-takse sageli, et see on kunsti-teos, mida ei raatsigi lahti lõi-gata. «Kooki tellides öeldakse,

et lase fantaasial lennata, sinu tordid on ilusad ja põ-nevad. Just see mulle meeldib, kui inimesed tulevad ideega ja mina võin kujunduse ja teos-tuse välja mõelda. Kui pärast öeldakse, et poleks elus sellist torti osanud soovida, on see täpselt see, mida ma tahtsin!»

Et Kairi töö on kindlates raamides, siis ta hobi ja kõr-valtegevus on aidanud arenda-da loomingulist poolt ehk aidanud päevatöös asju lae-mat vaadelda ning audiito-rina lahendusi pakkuda. «On hea, kui mõtted ei ole kinni, vaid oskad vaadata olukorda teise nurga pealt.»

Kairi imelised tordid, mis viivad keele alla

seltskond, mis soodustab tööil suhtlusringi laienemist, organisatsioonilisele võrgus-tiku laienemist ja läbi selle ka kogu PRIA tunnetuse pa-ranemist. Nii mõnigi arendus on leidnud lahenduse koori liikmete omavahelisest juhus-likust arutelust.

Lisaks on kooril üks iga-aastane imeilus tradit-sioon. Nimelt käiakse igal aastal vabariigi aastapäe-va kandis esinemas mõnes hooldekodus. «Näha inimesi, kes rõõmust pisarsilmil meie esinemist kuulavad, on liht-salt ületamatult hea. Miski,

mis kaasneb vahetu esinemi-sega – anname ja saame nii palju häid tundeid vastu. Lau-lmise juures ongi ilmselt kõige toredam tunne, mida pakub laulurõõm,» ütleb Kadri. «Kõi-ge tavalisem takistus kooriga liitumiseks on see, et kunagi arvati inime ne mudilaskoori mittesobivaks. Aga enamasti oskavad kõik laulda ja kui on soov, tuleb ülejäänud. Grupis laulmine on hulga lihtsam kui soolo, noodi tundmine ei ole hädavajalik. Võib-olla ei mak-sa kohe mõnd profikoori proo-vida, sel juhul on just meesu-gune hobikoor õige väljund!»

PRIA koori esinemine

PRIA koor Solanum laulupeol